

Det är vårt ansvar som djurägare att på ett bra sätt tala om för vår hund vad vi förväntar oss av den. Det gäller oavsett om förväntningarna är att bli en riktigt duktig älghund eller att bli en trogen och snäll sällskapshund.

FOTO: THOMAS JOHANSSON

Blir du **arg** på hunden är det **ditt eget fel**

Med en storebror som är allergisk mot pälsdjur terroriserade jag som liten hela grannskapets hundfamiljer för att stilla min starka längtan efter en egen hund. Våra närmaste grannar hade en lätt rundlagd tax vid namn Pepper. Han smet ofta, pinkade gärna på mammas blomkrukor och hatade brevbäraren med hela sitt hundhjärta – och det var ömsesidigt. Jag minns särskilt en gång när min mamma modigt ingrep när brevbäraren med hunden i byxbenet hotade att göra den illa.

”Anna”, sa hon till mig med en triumferande men kuvad Pepper i ett fast grepp under armen, allt medan brevbäraren forcerat cyklade därifrån. ”Det är inte hundens fel. Det är människorna som äger hunden, som inte tar ansvar för sin egen hund.”

Det var först många år senare jag verkligen förstod vad min kloka mamma hade sagt. Det var inget ont i Pepper, som bara agerade utifrån matte och husses förväntningar på honom. De hade inte talat om att han inte behövde vakta gården och att bita brevbäraren faktiskt inte ingick i hans arbetsuppgifter. Den brevbäraren skulle skälla på var inte hunden, utan matte och husse som inte hade talat om för Pepper vad de förväntade sig av honom.

För alla hundar, oavsett ras och storlek, har tagit sig an en arbetsuppgift i flocken. Vi har genom avel skapat olika raser med mer utpräglade specifika egenskaper. Utifrån hundens gener är det sedan upp till oss som djurägare, att skapa rätt förutsättningar för hur vi förväntar oss att vår hund ska agera i vissa situationer. Det

Oavsett syfte är alla hundar i grund och botten lika. De vill känna sig trygga i sin roll i flocken och vara på det klara med vad flockledaren förväntar sig av dem.

gäller oavsett om förväntningarna är att bli en riktigt duktig älghund eller att bli en trogen och snäll sällskapshund. Det är vårt ansvar som djurägare att på ett bra sätt tala om för vår hund vad vi förväntar oss av den.

Oavsett syfte är alla hundar i grund och botten lika. De vill känna sig trygga i sin roll i flocken och vara på det klara med vad flockledaren förväntar sig av dem. De vill känna respekt för sin flockledare och vill att flockledaren ska respektera dem. Detta låter som rena självklarheter, men tyvärr finns det många hundar som, likt Pepper, får skäll när de agerar utifrån vad de uppfattar som rätt. Det gäller också den där lilla grannhunden som står på balkongen och skäller dagarna i ända, den stora hunden vars matte alltid går omvägar för att den inte kan möta andra hundar, eller den duktiga jakthunden som enligt husse måste få jaga färdigt för att den inte går att koppla.

Så, du hundägare eller du icke hundmänniska, nästa gång

du blir upprörd eller arg på en hund som likt Pepper är ouppfostrad, hoppig, vaktig, skällig, olydig, bitsk, hopplös eller till och med är betraktad som farlig – det är inte hundens fel.

Genom att agera på rätt sätt kan du i stället för att skälla på ett oskyldigt djur faktiskt hjälpa hunden och djurägaren.

Även om många djurägare kanske tar en tillsägelse högst personligt – det är mycket enklare att säga att det är fel på hunden än att erkänna att det är fel på det egna förhållningssättet till hunden – stå på dig och skäll inte på hunden.

Avslutningsvis vill jag säga, att vara hundägare är en gåva och en mer trogen och kul kompis hittar du inte på Guds gröna jord. Det är den finaste gåvan du kan få, men med gåvan kommer också ett stort ansvar som hundägare – inte minst mot din egen hund. Ge din hund den grundtrygghet och det kärleksfulla ledarskap den verkligen förtjänar och hjälp den att förstå vad du förväntar dig. Det ska vara roligt att vara hund och roligt att äga en hund.

Anna Pamuk

anna@fjallveterinaren.se

